

РЕШЕНИЕ

№ 10733

гр. София, 27.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1175** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) срещу Решение № 5275 от 04.12.2024 г., постановено по административно наказателно дело № 17737 по описа на съда за 2023 г. на СРС, НО, 101 – ви състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН] издаден от АПИ, с което на „ЛП – Транс“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановения съдебен акт, поради съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Твърди се, че нарушението е надлежно установено, като е използван точно регламентираният в специалния закон доказателствен способ, а именно - съставяне на доклад от поддържаната от АПИ Електронната система за събиране на пътни такси (ЕССПТ), при липса на доказателства, които да оборят презумптивната доказателствена стойност на тези доклади. Излагат се съображения, че установяването на нарушенията, свързани със заплащането на предвидените в чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) пътни такси, се извършва в отклонение от общия ред, по специално разписани в закона правила съгласно чл. 167а, ал. 1, във връзка с чл.

179, ал. 3-3в от ЗДвП. Оспорват се като неправилни и противоречащи на ЗДвП изводите на районния съд, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП. В тази връзка се изтъква, че нормата на чл. 189ж от ЗДвП трябва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани и санкционирани нарушенията, свързани с незаплащане на дължимите пътни такси. Посочва се, че макар и в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП да е направено препращане единствено към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, от своя страна правилото по чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП съдържа изрична регламентация за електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, към която препраща самият чл. 189ж от ЗДвП.

Като допълнителен аргумент се сочат и нормите на чл. 187а, ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП. Навеждат се доводи, че с приемането на нормата на чл. 189ж от ЗДвП за издаване на ЕФ за този вид нарушения законодателят не е целял само и единствено издаване на ЕФ за нарушенията на водачи на ППС, но и на собствениците на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата. Излагат се пространни съображения относно измененията на ЗДвП (обн. ДВ бр. 105 от 2018 г.). Моли съда, да постанови решение, с който да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществото на правния спор, с което да потвърди ЕФ.

Ответникът по касация - „ЛП – Транс“ ЕООД чрез адвокат В. К. в отговора на касационната жалба и в хода по същество на делото, прави искане за оставянето ѝ без уважение като неоснователна и потвърждаване на решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира разноски съобразно представени по делото доказателства.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XV – ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав приема, че решението е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 31.03.2021 г., 11.07 ч., по път А-6 км 50+427 с посока Нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ППС -влекач марка „М.“ 1844ЛС с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща

технически допустима максимална маса на състава 40 000, се движел в Столична община, като за посоченото превозно средство изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, доколкото нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Направена била справка за собственост на заснетото ППС, видно от която собственик, на когото е регистрирано ППС и ползвател е „ЛП-ТРАНС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. Нарушението било установено с устройство № 10181, представляващо част от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-6 км 50+427. За констатираното нарушение бил издаден оспореният електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, с който на дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер 2 500 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

С обжалваното решение районният съд е отменил електронния фиш, като е приел, че е издаден при наличието на допуснати неотстраними съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на дружеството. Приел е, че издавайки атакувания електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, вместо АУАН и респективно НП, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, с което е нарушен императивният ред на закона за ангажиране на административнонаказателна отговорност. Счел е, че неправилно е ангажирана отговорността на санкционираното лице на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Приел е, че не е налице изрична законова разпоредба, която предвижда възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Във въззивното производство е извършен цялостен анализ на относимите правни норми и използваната законодателна техника и като краен извод правилно е прието, че към датата на твърдяното нарушение - 31.03.2021 г., разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП предвижда възможност за издаване на електронен фиш единствено при нарушение по чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и при нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, която норма е сочена в случая като нарушена, поради което издаденият електронен фиш подлежи на отмяна само на това основание.

Съобразно чл. 179, ал. 3б от ЗДвП собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно деклариранни данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозно средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2500 лв.

Съгласно чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП /в приложимата към датата на процесното нарушение редакция/ при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за

заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

Действително чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, в ред. ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г., вече предвижда, че при нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение, но изменението е в сила от 13.02.2024 г., което означава, че за нарушения като процесното, извършени преди тази дата, не съществува възможност за издаването на ЕФ.

Правилен е изводът на въззивния съд, че за вмененото на касатора нарушение не е предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш, поради което отговорността му е следвало да бъде ангажирана по общия ред чрез съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление по реда на чл. 189е и сл. от ЗДвП.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал оспорения електронен фиш, вместо да състави АУАН и последващо да издаде НП, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение. Нарушени са императивни законови разпоредби. Значително са ограничени и правата на нарушителя да упражни ефективно правото си на защита, като възрази по смисъла на чл. 42, т. 8 и чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения и евентуално - да оспори фактическите констатации на контролните органи, което е самостоятелно основание за отмяна. Предвид наличието на осъществено процесуално основание за отмяна на оспорения електронен фиш не следва да се извършва преценка за материалната му законосъобразност, вкл. за спазване принципа за пропорционалност. В обобщение: правилен е изводът на въззивния съд, че за вмененото на касатора нарушение не е предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш.

Относно разноските

Ответникът по касационната жалба своевременно е поискал присъждането на разноски, като е представил договор за правна защита и съдействие от 27.01.2025 г. в който е удостоверено договорено възнаграждение в размер на 700 лева, платимо по банков път. По делото обаче не се съдържат доказателства за плащането им. Съдът намира искането присъждането на разноски за адвокатско възнаграждение за неоснователно, тъй като няма доказателства за платено адвокатско възнаграждение. Само когато е доказано извършването на разноски в съответното производство, те подлежат на присъждане, като тяхното доказване е относимо към основателността на искането. В този смисъл е Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г., ОСГТК на ВКС, тълкувателно дело № 6 от 2012 г. В това решение е посочено, че когато възнаграждението е заплатено в брой, това трябва да бъде отразено в договора за правна помощ, а самият договор да е приложен по делото. В този случай той има характер на разписка. Възможно е пред съда като доказателство за плащането да се представи и банков документ – например платежно нареждане. Именно такова платежно нареждане липсва по делото.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК,

Административен съд София-град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5275 от 04.12.2024 г., постановено по административно наказателно дело № 17737 по описа на съда за 2023 г. на СРС, НО, 101 – ви състав.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.